र्वर्त्तयामसि। सुब्रह्माणं वीरवन्तं बृहन्तं। उरुं गभीरं पृथुबुध्नमिन्द्र। श्रुतर्षिमुग्रमभिमातिषाहं। अस्मभ्यं चित्रं वृषणꣳ रयिन्दाः। क्षेत्रियै त्वा निर्ऋत्यै त्वा। द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्। अनागसं ब्रह्मणे त्वा करोमि ॥ १ ॥

शिवे ते द्यावापृथिवी उभे इमे। शन्ते अग्निः सहाद्भिरस्तु। शन्द्यावापृथिवी सहौषधीभिः। शम्मन्तरिक्षꣳ सह वातेन ते। शन्ते चतस्रः प्रदिशोभवन्तु। या दैवीश्चतस्रः प्रदिशः। वातपत्नीरभिसूर्य्यो विचष्टे। तासां त्वा जरसआदधामि। प्रयक्ष्मएतु निर्ऋतिं पराचैः। अमोचि यक्ष्माद्दुरितादवत्य ॥ २ ॥

द्रुहः पाशां निर्ऋत्यै चोदमोचि। अहाअवर्त्तिमविदत्स्योनं। अप्यभूद्भद्रे सुकृतस्य लोके। सूर्य्यमृतं तमसो ग्राह्या यत्। देवाअमुञ्चन्नसृजन् व्येतसः। एवमहमिमं क्षेत्रियाज्जामिशꣳसात्। द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्। बृहस्पते युवमिन्द्रश्च वस्वः। दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य। धत्तꣳ रयिꣳ स्तुवते कीर यैचित् ॥ ३ ॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदानः। देवायधमिन्द्रमाजो-